

Gråt ej vid min lugna grav
Jag känner inga tårar mer
Men vill så gärna torka av
Dem jag på Era kinder ser
Gläds att mitt lidande är slut
Gläds att jag får vila ut
Minns mig som jag var en gång
Då allting sjöng av livets sång
Minns de tankar jag då tänkte
Minns den kärlek jag Er skänkte

Bertil Arosenius

* 12 april 1923

† 19 juli 2002

Vid begravningsgudstjänsten i Vårfrukyrkan, Enköping

tisdagen den 20 augusti 2002

Air
Piccolaflöjtkonsert
Psalm 249
Begravningsakten
Kyrkoherden Anders Grape
Dans i de saligas ängder
Altartjänst
Psalm 297
Largo
Tvärflöjt: Anne Keijser Strandberg
Orgel: Albina Brandt

J S Bach

Vivaldi

C W Gluck

Händel

Psalm 249

1. Blott en dag, ett ögonblick i sänder, vilken tröst, vad än som kommer på. Allt ju vilar i min Faders händer, skulle jag som barn väl ängslas då? Han som bär för mig en faders hjärta, han ju ger åt varje nyfödd dag dess beskärda del av fröjd och smärta, möda vila och behag.

2. Själv han är mig alla dagar nära, för var särskild tid med särskild nåd. Varje dags bekymmer vill han bära, han som heter både Kraft och Råd. Morgondagens omsorg får jag spara, om än oviss syns min vandrings stig. "Som din dag, så skall din kraft och vara", detta löfte gav han mig.

3. Hjälp mig då att vila tryggt och stilla blott vid dina löften, Herre kär, ej min tro och ej den tröst förspilla som i ordet mig förvarad är. Hjälp mig, Herre, att vad helst mig händer, taga ur din trogna fadershand blott en dag, ett ögonblick i sänder, tills jag nått det goda land.

Psalm 297

1. Härlig är jorden, härlig är Guds Himmel, skön är själarnas pilgrimsgång. Genom de fagra riken på jorden, gå vi till paradiset med sång.

2. Tidevarv komma, tidevarv försvinna, släkten följa släktens gång. Aldrig förstummas tonen från himlen i själens glada pilgrimssång.

3. Änglar den sjöngo först för markens herdar. Skönt från själ till själ det ljud: Människa gläd dig, Frälsarn är kommen, frid över jorden Herren bjöd.